

Mám tě moc rád, mami

„Nechceš jít na chvíli k nám?“

Ty jo. Jít k někomu na návštěvu? Super. Ještě nikdy jsem u nikoho nebyl. Vlastně jsem si vůbec nedokázal představit, jak to u takových lidí, co mají byt, vypadá. Takže jsem nadšeně souhlasil.

Tomáš bydlel na sídlišti na opačné straně města než já. Byly to takové staré, odrbané paneláky. Ale určitě pořád lepší než ubytovna.

Vešli jsme s Tomem do jednoho z nich. Uvnitř bylo šero a docela to tam páchlo močí.

„Musíme pěšky,“ řekl Tom. „Výtah už dávno nejezdí. Majitel na nás šetří, kde se dá. Sám má asi deset ferrari, ale svezení výtahem nám nedopřeje.“

Museli jsme tedy po svých do šestého patra. Nevadilo mi to. Jsem zvyklý chodit. Máma by řekla, že „mám ještě mladé kosti“.

Nahoře Tomáš odemkl jedny dveře. Vešli jsme do bytu. Už v předsíni jsem zaslechl nějaké hlasy, hudbu, nějaké rány. Vyzuli jsme se.

Prošli jsme okolo otevřených dveří, odkud vycházely ty zvuky. Vida. Televize. Konečně jsem viděl televizi jinak než v regálu v Tescu. Míhaly se tam barevné obrázky. Auta, někdo tam běhal, po někom střílel, pak jedno auto vrazilo do druhého. Obrovský výbuch, plameny až do nebe. Docela bych se chvíli koukal, ale Tomáš mě zatáhl vedle.

„Ty máš svůj vlastní pokoj?“ vydechl jsem užasle. Protože v tom druhém pokoji to nevypadalo, že by v něm s Tomem ještě někdo bydlel. Hlavně tam byl hrozný brajgl. Zdi byly polepené barevnými plakáty. Auta, svalnatí chlapi se sapíkama v ruce a tak.

„Něco si pustíme,“ řekl Tom a zmáčkl knoflík na černém přístroji. Místnost se zaplnila hlasitými rytmickými údery, do kterých někdo něco křičel.

„To je nářez, co? Není nad hip hop.“

Nebyl jsem si jistý. Já toho moc neznám. Ale tohle se mi líbilo. Bylo to nahlas a různě to se mnou pocukávalo. Ten chlap tam mluvil anglicky a já toho z angličtiny zatím ve škole moc nepochytil. Ale zaslechl jsem nějaké „fuck“ a „motherfucker“. Tomu jsem rozuměl, přestože jsme to za tím ve škole nebrali. Borec musel být dost slušně naštvaný. Nebo to alespoň tak dobře hrál. Každopádně mi to připadalo, jako by chtěl dát každému po tlamě. Jak jsem to tak poslouchal, najednou jsem taky dostal chuť dát někomu po tlamě. Ale byl tam se mnou jenom Tomáš. Tomovi jsem po tlamě dát nechtěl. Toma mám rád. Ty jo, fakt. Mám ho rád. V ten moment mi to došlo. Že je Tomáš můj první opravdický kámoš.